

SUPPLEMENT

The Source for the **מוסף שמונה עשרה** of **ראש השנה**

I have included this excerpt from the **גמרא** for several reasons. First and foremost, it is the source for the **מוסף שמונה עשרה** of **ראש השנה**. It also serves as the source for the first and last **ברכות** of every **שמונה עשרה**. But if you read this excerpt carefully, you will notice that this excerpt also sheds some light on the process by which the **תפילות** were composed. It certainly provides fuel for those scholars who argue that the purpose of this Talmudic discourse was to corral what may have been many versions of the **מוסף שמונה עשרה** and to gain agreement on a uniform practice. It also establishes that the choice of **פסוקים** that are recited during **זכרונות ושופרות**, **מלכיות** were not finalized as of the time of the Talmud.

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לב עמוד א

משנה. סדר ברכות: אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע.
MISHNAH. THE ORDER OF BLESSINGS IN THE MUSAF 'AMIDAH IS AS FOLLOWS: THE READER SAYS THE BLESSING OF THE PATRIARCHS, THAT OF MIGHTINESS AND THAT OF THE SANCTIFICATION OF THE NAME AND INCLUDES THE KINGSHIP-VERSES WITH THEM AND DOES NOT BLOW THE SHOFAR.

קדושת היום – ותוקע, זכרונות – ותוקע, שופרות – ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת
HE THEN SAYS THE SANCTIFICATION OF THE DAY AND BLOWS, THE REMEMBRANCE-VERSES AND BLOWS, AND THE SHOFAR-VERSES AND BLOWS; AND HE THEN SAYS THE BLESSING OF THE TEMPLE SERVICE AND THE ONE OF THANKSGIVING AND THE BLESSING

כהנים, דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר לו רבי עקיבא: אם אינו תוקע למלכיות למה הוא
OF THE PRIESTS. THIS IS THE VIEW OF R. JOHANAN B. NURI. SAID R. AKIBA TO HIM: IF HE DOES NOT BLOW THE SHOFAR FOR THE KINGSHIP-VERSES, WHY SHOULD HE SAY THEM?

מזכיר? אלא: אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עם קדושת היום – ותוקע,
NO; THE RULE IS AS FOLLOWS. HE SAYS THE BLESSING OF THE PATRIARCHS AND OF THE RESURRECTION AND OF THE SANCTIFICATION OF THE NAME, AND SAYS THE KINGSHIP-VERSES ALONG WITH THE SANCTIFICATION OF THE DAY AND BLOWS THE SHOFAR,

זכרונות – ותוקע, שופרות – ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים.

THEN HE SAYS REMEMBRANCE-VERSES AND BLOWS, AND THE SHOFAR-VERSES AND BLOWS. THEN HE SAYS THE TEMPLE SERVICE BLESSING AND THE THANKSGIVING AND THE BLESSING OF THE PRIEST.

נמרא. אמר לו רבי עקיבא: אם אינו תוקע למלכות – למה הוא מזכיר? – למה הוא מזכיר?
GEMARA. SAID R. AKIBA TO HIM, IF HE DOES NOT BLOW THE SHOFAR FOR THE KINGSHIP-VERSES, WHY DOES HE SAY THEM? He asks, Why does he say them!

רחמנא אמר אידכר! – אלא: למה עשר? – לימא תשע, דהואיל ואשתני – אשתני. תנו רבנן:
But the All-Merciful enjoined that they should be said! — What he really means is, why say ten verses? Why not only nine, because if there is a difference in one detail, there may as well be a difference in another?

מנין שאומרים אבות – שנאמר הבו לה' בני אלים. ומנין שאומרים גבורות – שנאמר (תהלים)
Our Rabbis taught: Whence do we learn in the Scripture that we are to say the blessing of the Patriarchs? Because it says, Ascribe unto the Lord, O you sons of might. And whence do we learn that we say the blessing of mightiness? Because it says,

כט) הבו לה' כבוד ועז, ומנין שאומרים קדושות – שנאמר הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה'
Ascribe unto the Lord glory and strength. And whence that we say sanctifications? Because it says, Ascribe unto the Lord the glory of his name, worship the Lord

בהדרת קדש. ומנין שאומרים מלכות זכרונות ושופרות? רבי אליעזר אומר: דכתיב (ויקרא)
in the beauty of holiness. Whence do we learn that we are to say kingship, remembrance and shofar verses? R. Eliezer says: Because it is written,

כג) שבתון זכרון תרועה מקרא קדש. שבתון – זה קדושת היום, זכרון – אלו זכרונות, תרועה
a solemn rest, a memorial proclaimed with the blast of trumpets, a holy convocation. 'A solemn rest'; this indicates the sanctification of the day. 'A memorial': this indicates remembrance verses. 'Proclaimed with the blast of horns':

– אלו שופרות, מקרא קדש – קדשהו בעשיית מלאכה. אמר לו רבי עקיבא: מפני מה לא
this indicates shofar verses. 'A holy convocation': sanctify it by abstaining from the doing of work. Said R. Akiba to him: Why should we not

נאמר שבתון – שבות, שבו פתח הכתוב תחילה? אלא: שבתון – קדשהו בעשיית מלאכה,
interpret 'a solemn rest' to apply to the abstention from work, seeing that the text placed this first? No; we should interpret thus: 'A solemn rest': sanctify it by abstaining from the doing of work

זכרון – אלו זכרונות, תרועה – אלו שופרות, מקרא קדש – זו קדושת היום. מנין שאומרים
— 'A memorial': this indicates the remembrance verses. 'Proclaimed with the blowing of horns': this indicates shofar-verses. 'A holy convocation': this indicates the sanctification of the day. Whence then do we learn

מלכות? תניא, רבי אומר: (ויקרא כג) אני ה' אלקיכם ובחדש השביעי – זו מלכות. רבי יוסי

להבין את התפלה

that we say kingship-verses? — It has been taught: Rabbi says, I am the Lord your G-d, and immediately afterwards, In the seventh month, this juxtaposition indicates kingship-verses.

R. Jose b. Judah

בר יהודה אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר (במדבר י) והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם. שאין
said: There is no need of such an interpretation. For Scripture says, And they, the trumpets,
shall be to you for a memorial before your God. This makes superfluous

תלמוד לומר אני ה' אלקיכם, ומה תלמוד לומר אני ה' אלקיכם – זה בנה אב, לכל מקום
the succeeding words, I am the Lord your G-d. What then is the point of the words, I am
the Lord your G-d? This creates a general pattern for all places

שנאמר בו זכרונות – יהיו מלכיות עמהן.

where we say remembrance verses, to show that kingship verses should accompany them.

והיכן אומרה לקדושת היום? תניא, רבי אומר: עם המלכיות אומרה, מה מצינו בכל מקום –

Where is the blessing of the sanctification of the day to be said? — It has been taught:

Rabbi says, It should be said with the kingship verses. For just as on every other occasion

ברביעית – אף כאן ברביעית. רבן שמעון בן גמליאל אומר: עם הזכרונות אומרה, מה מצינו
we find that it comes fourth in the order of blessings, so here it should come fourth.

Rabban Simeon b. Gamaliel says: It should be said with the remembrance verses. Just as we
find

בכל מקום באמצע – אף כאן באמצע. וכשקידשו בית דין את השנה באושא ירד רבי יוחנן
that on all other occasions it is said in the middle, so here it should be in the middle.

When the Beth din sanctified the New Moon in Usha, R. Johanan b. Beroka went down
before the ark

בן ברוקא לפני רבן שמעון בן גמליאל, ועשה כרבי יוחנן בן נורי, אמר לו רבן שמעון: לא היו
in the presence of Rabban Simeon b. Gamaliel, and read as prescribed by R. Johanan b.

Nuri. Rabban Simeon said to him:

נוהגין כן ביבנה. ליום השני ירד רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי ועשה כרבי עקיבא. אמר
That was not the way it was performed in Yavneh. On the second day, R. Hanina the son
of R. Jose the Galilean went down and read as prescribed by R. Akiba.

רבן שמעון בן גמליאל: כך היו נוהגין ביבנה. למימרא דרבי שמעון בן גמליאל כרבי עקיבא
Rabban Simeon b. Gamaliel said: So they used to perform it in Yavneh. This would seem
to show that R. Simeon b. Gamaliel was of the same opinion as R. Akiba.

סבירא ליה? והא אמר רבי עקיבא מלכיות עם קדושת היום אמר להו, ורבן שמעון בן

But how can this be seeing that R. Akiba said that the kingship verses are to be joined with
the sanctification of the day, whereas R. Simeon b. Gamaliel

גמליאל אומר קדושת היום עם הזכרונות אמר להו! אמר רבי זירא: לומר שתוקעין למלכיות.
said that the sanctification of the day is to be joined with the remembrance verses? — R.
Zera replied: What it indicates is that in R. Simeon's opinion the shofar is blown with the
kingship verses.

ליום השני ירד רבי חנינא. מאי שני? אילימא יום טוב שני – למימרא דעברוה לאלול?

‘On the second day R. Hanina went down’. What is meant by second? Shall I say, the second day of the holyday, which would imply that Elul had been prolonged?

והאמר רבי חנינא בר כהנא: מימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר! – אמר רב חסדא:

But this cannot be seeing that R. Hanina b. Kahana has said that from the time of Ezra there has been no case known of Elul being prolonged? R. Hisda replied:

מאי שני – ליום שני לשנה הבאה. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לב עמוד א –

What is meant by ‘second’? It means the same holyday in the next year.

משנה. אין פוחתין מעשרה מלכיות, מעשרה זכרונות, מעשרה שופרות. רבי יוחנן בן נורי

MISHNAH. THERE SHOULD BE RECITED NOT LESS THAN TEN KINGSHIP VERSES, TEN REMEMBRANCE VERSES, AND TEN SHOFAR VERSES. R.

JOHANAN B. NURI

אומר: אם אמר שלש שלש מכולן – יצא.

SAID: IF THE READER SAYS THREE FROM EACH SET HE HAS FULFILLED HIS OBLIGATION.

גמרא. הני עשרה מלכיות כנגד מי? אמר רבי לוי: כנגד עשרה הלולים שאמר דוד בספר

GEMARA. To what do these ten kingship verses correspond? — R. Levi said, To the ten praises that David uttered in the book

תהילים. – הלולים טובא הוו! – הנך דכתיב בהו (תהלים קג) הללוהו בתקע שופר. רב יוסף

of Psalms. But there are a large number of praises there? — It means, those among which occurs, Praise Him with the blowing of the shofar. R. Joseph

אמר: כנגד עשרת הדברות שנאמרו לו למשה בסיני. רבי יוחנן אמר: כנגד עשרה מאמרות

said: To the ten commandments that were spoken to Moses on Sinai. R. Johanan said: To the ten Utterances

שבהן נברא העולם. הי נינהו – ויאמר – (ויאמר) דבראשית תשעה הוו! – בראשית נמי

by means of which the world was created. Which are they? The phrase ‘and he said’ occurs in the account of the creation only nine times? — The words ‘in the beginning’

מאמר הוא, דכתיב (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו.

are also an utterance, as it is written, By the word of the Lord the heavens were made.

רבי יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מכולן יצא. איבעיא להו: היכי קתני: שלש מן

R. JOHANAN B. NURI SAID: IF HE SAYS THREE OF EACH SET HE HAS FULFILLED HIS OBLIGATION. The question was raised: How is this to be understood? Three from

התורה, שלש מן הנביאים, ושלש מן הכתובים דהוו תשע – ואיכא בינייהו חדא, או דלמא:

the Pentateuch, three from the Prophets and three from the Writings, which would make nine for each set, so that there is a difference of one between the two authorities, or is it

להבין את התפלה

אחד מן התורה, ואחד מן הנביאים, ואחד מן הכתובים, דהויין להו שלש – ואיכא בנייהו
one from the Pentateuch, one from the Prophets and one from the Writings, making three
with one from each set, so that they differ

טובא? – תא שמע, דתניא: אין פוחתין מעשרה מלכיות, מעשרה זכרונות, מעשרה שופרות.
considerably? — Come and hear, since it has been taught: ‘There must be recited not less
than ten kingship verses, ten remembrance verses, and ten shofar verses,

ואם אמר שבע מכולן – יצא, כנגד שבעה רקיעים. רבי יוחנן בן נורי אמר: הפוחת – לא
but one who said seven of all of them has fulfilled his obligation, these corresponding to
the seven heavens. R. Johanan b. Nuri said: The lowest number

יפחות משבע, ואם אמר שלש מכולן – יצא, כנגד תורה נביאים וכתובים. ואמרי לה: כנגד
one should say is seven, but if he said even three of them he has fulfilled his obligation,
these corresponding to the Torah, the Prophets and the Writings, or, as others report,

כהנים לויים וישראלים. אמר רב הונא אמר שמואל: הלכה כרבי יוחנן בן נורי.
to Priests, Levites, and lay Israelites’. R. Huna said in the name of Samuel: The halachah is
accordance with the opinion of R. Johanan b. Nuri.

משנה. אין מזכירין מלכות זכרונות ושופרות של פורענות. מתחיל בתורה ומשלים בנביא,
MISHNAH. NO MENTION SHOULD BE MADE OF KINGSHIP, REMEMBRANCE
AND SHOFAR VERSES THAT SIGNIFY PUNISHMENT. IT IS PROPER TO
BEGIN WITH THE TORAH AND CONCLUDE WITH THE PROPHETS.

רבי יוסי אומר: אם השלים בתורה – יצא,

R. JOSE SAID: IF ONE CONCLUDES WITH THE TORAH HE HAS FULFILLED
HIS OBLIGATION.

גמרא. מלכיות כגון (יחזקאל כ) חי אני נאם ה' אלקים אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
GEMARA. What are are examples of KINGSHIP VERSES signifying punishment? — For
instance, As I live, saith the Lord G-d, surely with a mighty hand and with an outstretched
arm and with fury

שפוכה אמלוך עליכם. ואף על גב דאמר רב נחמן: כל כי האי ריתחא לירתחא קודשא בריך
poured out will I be king over you, and although R. Nahman said, Let the Holy One,
blessed be He, be as furious as all this with us

הוא עלן, וליפרוקינן. כיון דבריתחא אמור – אדכורי ריתחא בריש שתא לא מדכרינן. זכרון
so only that He finally redeem us, yet since this was spoken in wrath, we do not call wrath
to mind at the beginning of the year. REMEMBRANCE

– כגון (תהלים עח) ויזכר כי בשר המה וגו'. שופר – כגון (הושע ה) תקעו שופר בגבעה וגו'.
VERSES, as for instance, And He remembered that they were flesh etc. SHOFAR
VERSES, as for instance, Blow you the horn in Gibeah etc.

אבל אם בא לומר מלכות זכרון ושופר של פורענות של נכרים – אומר: מלכות – כגון
If, however, he desires to recite kingship, remembrance and shofar verses mentioning the
punishment of idolaters, he may do so. ‘Kingship verses’, as for instance,

(תהלים צט) ה' מלך ירגזו עמים, וכגון (תהלים י) ה' מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו, זכרון – The Lord reigneth, let the peoples tremble, or, The Lord is king for ever and ever, the nations are perished out of his land. 'Remembrance verses',

כגון (תהלים קלז) זכר ה' לבני אדום וגו', שופר – כגון (זכריה ט) וה' אלקים בשופר יתקע as for instance, Remember, O Lord, against the children of Edom etc. 'Shofar verses', as for instance, And the Lord G-d will blow the horn and will

והלך בסערות תימן, וכתוב (זכריה ט) ה' צב-אות יגן עליהם. אין מזכירין זכרון של יחיד go with whirlwinds of the south, and the text continues, The Lord of hosts will defend them. On the other hand a verse mentioning the remembrance of an individual is not recited,

ואפילו לטובה, כגון (תהלים קו) זכרני ה' ברצון עמך, וכגון (נחמיה ה) זכרה לי אלקי לטובה. even if it is for good, as for instance, Remember me, O Lord, when thou favourest thy people, or, Remember unto to me, O my G-d, for good.

פקדונות הרי הן כזכרונות, כגון (בראשית כא) וה' פקד את שרה, וכגון (שמות ג) פקוד 'Visitation' is equivalent to 'remembrance', as, for instance, in the verse, And the Lord visited Sarah, or, I have surely

פקדתי אתכם, דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר: אינן כזכרונות. ולרבי יוסי, נהי נמי visited you. This is the view of R. Jose; R. Judah, however, says that 'visitation' is not equivalent to 'remembrance'. Now on R. Jose's view, even granting

דפקדונות הרי הן כזכרונות – וה' פקד את שרה, פקדון דיחיד הוא! – כיון דאתו רבים מינה that 'visitation' is equivalent to 'remembrance', the text, 'And the Lord visited Sarah' refers to the visitation of an individual, does it not? — Since a multitude issued from her, – כרבים דמיא. (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד. מי it is as good as a multitude. In the text, Lift up your heads, O you gates, and be you lifted up, you everlasting doors, that the King of Glory may come in. Who

(הוא) זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם is the king of glory? The Lord strong and mighty, the Lord mighty in battle, Lift up your heads, O ye gates, yea, lift them up, ye everlasting doors,

ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה. ראשונה – שתים, that the King of Glory may come in. Who is the king of glory? The Lord of hosts, he is the king of glory, the first apostrophe contains two mentions of G-d's kingship

שניה – שלש, דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר: ראשונה – אחת, שניה – שתים. (תהלים מז) and the second three. So R. Jose; R. Judah, however, says that the first contains one and the second two. In the text,

זמרו אלקים זמרו זמרו למלכנו זמרו כי מלך כל הארץ אלקים – שתים, דברי רבי יוסי. רבי Sing praises to G-d, sing praises; sing praises unto our king, sing praises. For G-d is the king of all the earth, there are two mentions of G-d's kingship; so R. Jose. R.

יהודה אומר: אחת. ושויין (תהלים מז) במלך אלקים על גוים אלקים ישב על כסא קדשו שהיא

להבין את התפלה

Judah, however, says there is only one. They agree, however, that in the verse, G-d reigneth over the nations, G-d sitteth upon his holy throne,

אחת. זכרון שיש בו תרועה, כגון (ויקרא כג) שבתון זכרון תרועה מקרא קדש – אומרה עם there is only one. A remembrance verse which also mentions blowing teru'ah, as for instance, a memorial proclaimed with the blast of horns, a holy convocation may be recited either with

הזכרונות ואומרה עם השופרות, דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר: אינו אומרה אלא עם the remembrance verses or with the shofar verses; so R. Jose. R. Judah, however, says that it may be recited only

הזכרונות בלבד. מלכות שיש עמו תרועה, כגון (במדבר כג) ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו – with the remembrance verses. A kingship verse which also contains mention of blowing, as, for instance, 'The Lord his G-d is with him and the shouting teru'ath for the king is among them,

אומרה עם המלכיות ואומרה עם השופרות, דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר: אינו אומרה may be recited either with the kingship verses or with the shofar verses; so R. Jose. R. Judah, however, says that it may be recited only

אלא עם המלכיות בלבד. תרועה שאין עמה לא כלום, כגון (במדבר כט) יום תרועה יהיה with the kingship verses. A verse mentioning simply blowing of the trumpet, as for instance, it is a day of blowing the horn teru'ah unto

לכם – אומרה עם השופרות, דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר: אינו אומרה כל עיקר. you, may be recited with the shofar verses; so R. Jose. R. Judah, however, says that it may not be recited at all.

מתחיל בתורה ומשלים בנביא, רבי יוסי אומר אם השלים בתורה יצא. אם השלים, דיעבד – IT IS PROPER TO BEGIN WITH THE TORAH AND CONCLUDE WITH THE PROPHETS. R. JOSE SAID: IF ONE CONCLUDES WITH THE TORAH HE HAS FULFILLED HIS OBLIGATION. 'IF ONE CONCLUDES' HE HAS FULFILLED: that is to say, the deed having been done;

אין, לכתחילה – לא. והתניא, רבי יוסי אומר: המשלים בתורה הרי זה משובח! – אימא: but he should not do so in the first instance. Is this correct seeing that it has been taught: 'R. Jose says, He who concludes with the Torah verses, he is to be commended'? — Read, משלים. – והא אם השלים קתני, דיעבד – אין, לכתחילה – לא! – הכי קאמר: מתחיל בתורה 'He concludes'. But it states distinctly, IF HE CONCLUDES [etc.], which implies that what is done is done, but in the first instance it should not be done? — What is meant is this: 'It is proper to commence with the Torah

ומשלים בנביא. רבי יוסי אומר: משלים בתורה, ואם השלים בנביא – יצא. תניא נמי הכי, and conclude with the Prophets. R. Jose said: It is proper to conclude with the Torah, but if one concluded with the Prophets, he has fulfilled his obligation'. It has been taught to the same effect:

אמר רבי אלעזר ברבי יוסי: וותיקין היו משלימין אותה בתורה. בשלמא זכרונות ושופרות –
 ‘R. Eleazar b. R. Jose said: The Vattikin, used to conclude with the Torah’. We can understand this being done with the remembrance and shofar verses,

איכא טובא, אלא מלכיות תלת הוא דהויין (במדבר כג) ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו,
 because there are numbers of them in the Pentateuch, but of kingship verses there are only three, viz., The Lord his G-d is with him and the shouting for the King is among them,

(דברים לג) ויהי בישרון מלך, (שמות טו) ה' ימלך לעלם ועד, ואנן בעינן עשר, וליכא! – אמר
 And He was king in Jeshurun, and The Lord shall reign for ever and ever, and we require ten verses in all and in this way we cannot find them? —

רב הונא, תא שמע: (דברים ו) שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד – מלכות, דברי רבי יוסי. רבי
 R. Huna replied: Come and hear. Hear, O Israel, the Lord our G-d the Lord is one; this is a kingship verse according to R. Jose,

יהודה אומר: אינה מלכות. (דברים ד) וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים... אין
 though R. Judah says it is not a kingship verse. And thou shalt know on that day and lay it to Your heart that the Lord he is G-d, there is none

עוד – מלכות, דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר: אינה מלכות. (דברים ד) אתה הראת לדעת
 else, is a kingship verse according to R. Jose, though R. Judah says it is not a kingship verse, Unto You it was shown, that thou might know

כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו – מלכות, דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר: אינה מלכות.
 that the Lord he is G-d, there is none else beside him is a kingship verse according to R. Jose, though R. Judah says it is not a kingship verse.

The translation was reproduced from the Davka Corp. Soncino Classics CD-ROM